

TEFEKKÜR

Yıllarını Risale-i Nur'lara vermiş bir vakıf dahi olsa âfakta kaldıysa;
enfüste olan, mazhariyet noktasında (sıfatın mazhariyeti) ondan üstündür. Diyor ya,

Ocakta pişen yemek misalinde,
bende uyanan şu ki

Enfüsteysen ateş artık benim içimde. Nâr, nura kalboluyor. Köprü oluyor.

O yüzden de şevk dönemi hiç bitmiyor. İştihak harlanarak yakıyor; ama hiç dibi tutmuyor. Çünkü ateş dışta değil içte. İçten içe demleniş hep devam ediyor. Nur saçıyor.

Velez ki sönmesin.....

Bakıyorum kiminin de şevk dönemi hiç bitmiyor. Yandıkça yanıyor. Harlandıkça harlanıyor. Diyorsun bunun iştihakı nereden geliyor ki hiç bitmiyor. *Ben inanıyorum ki Risale-i Nurları enfüsü okuyanın çalışanın şevk dönemi bitmez.*

KÖPRÜLER

Çekirdeğin ağaca inkılab etmesi için içeride köprüler var.

Mânevi asansörler gibi.

Biz de çekirdeğiz. Sırat köprüsündeyiz.

İman çekirdeğinden Cenâb-ı Hakk'ın esmasının şuuratına muhatab olabilmek için köprü lazım.

Ki içeride mevcut.

İman dahi bir köprü (intisab, bağ)

Bu köprünün direkleri

ibret, fikret, ünsiyet gibi usare ve şirâ.

Köprüyü nasıl sağlamlaştırırsın?

Halatlarla

Bunlar nedir?

Menkuş ve çiçek gibi deliller ve bürhanlarla.

